

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

13 juni 2001

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
uitgebracht door mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever**

**(Hoofdstuk V – Economie
Hoofdstuk XIX – Slotbepalingen)**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer André-Emiel Bogaert.

Vaste leden :

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Jan Laurys, Eddy Schuermans, Paul Van Malderen ;

De heren Jacques Laverge, Didier Ramoudt, Cis Schepens, Jul Van Aperen ;

De heren Mathieu Boutsen, Roland Van Goethem, Frans Wymeersch ;

De heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;

De heer Jos Stassen ;

De heer André-Emiel Bogaert.

Plaatsvervangers :

De heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Jef Van Looy ;

De heren Frans De Cock, Peter Gysbrechts, Koen Helsen, André Moreau ;

De heren Jean Geraerts, Jan Penris, Miel Verrijken ;

Mevrouw Anne-Marie Baeke, de heer Leo Peeters ;

Mevrouw Veerle Declercq ;

De heer Jan Loones.

*Zie :***688** (2000-2001)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Verslag van het Rekenhof
- Nrs. 3 tot 8 : Amendementen
- Nrs. 9 en 11 : Verslagen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme heeft op 16 en 17 mei 2001 het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001 besproken. De stemmingen vonden plaats op 31 mei 2001.

HOOFDSTUK V

Economie

AFDELING I

Economische Expansie

Artikel 15

I. Toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Media en Ruimtelijke Ordening

De minister verduidelijkt dat deze aanpassing het gevolg is van de briefwisseling die met de Europese instanties werd gevoerd omtrent de aanpassing van de regelgeving voor expansiesteun. In het decreet van 18 mei 1999 houdende diverse bepalingen (*Parl. St.*, VI. Parl., 1998-1999, nr. 299/15) werd een decretale bepaling ingeschreven die expansiesteun voor 'tools at vendor' mogelijk maakte. Concreet werd bij de definitie van 'onderneming' in het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest (*Parl. St.*, VI. Parl., 1993-1994, nr. 361) ook vzw's opgenomen, om de opname van het circuit van de 'tools at vendor' mogelijk te maken. Op vraag van de Europese instanties werd deze bepaling uit de richtlijnen geschrapt. Het is dan ook wenselijk om deze passus, door het programmadecreet van 1999 ingevoegd in het decreet van 1995, te schrappen.

II. Vragen en opmerkingen van de leden

Geen opmerkingen.

III. Stemming

Artikel 15 wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

AFDELING II

Agro- en Visserijmarketing

Artikel 16

I. Toelichting door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

Mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, onderstreept dat het om een technisch-juridische aangelegenheid gaat.

Het Vlaams Promotiecentrum voor de Agro- en Visserijmarketing (VLAM) werd opgericht door het decreet van 20 december 1996 betreffende het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (*Parl. St.*, VI. Parl., 1996-1997, nr. 482). VLAM is belast met de promotie van Vlaamse producten uit de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij, waarvoor deze sectoren een verplichte bijdrage betalen aan VLAM.

De juridische aard van deze bijdrage is echter niet duidelijk. Indien deze bijdragen een belasting zijn, dan is grondwettelijk gezien de tussenkomst van de decreetgever vereist voor het vaststellen van deze belasting. Artikel 3 van het decreet van 20 december 1996 bepaalt echter dat de Vlaamse regering de hoogte van deze bijdragen vaststelt, zoals ook gebeurde bij het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van Vlaamse producten van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij. Nochtans kan de Vlaamse regering geen belasting invoeren of de omvang ervan vaststellen.

Het Hof van Cassatie oordeelde dat de bijdragen die aan de toenmalige Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwproducten (NDALTP) werd betaald, 'niet het karakter hebben van een heffing die gezagshalve door de overheid wordt verricht, zodat geen sprake kan zijn van een belasting of retributie' (*Cass.*, 20 sept. 1994). De minister meent dat het Hof van Cassatie met deze uitspraak

de discussie in het voordeel van de Vlaamse overheid lijkt te beslissen. Om alle twijfel weg te nemen wenst de minister de rechtsgeldigheid van de besluiten van de Vlaamse regering die de hoogte van de verplichte bijdragen vaststellen, met terugwerkende kracht afhankelijk te maken van de bekrachtiging door de decreetgever.

VLAM beschikte in 1999 over een budget van 782,8 miljoen frank, waarvan 539 miljoen frank afkomstig was uit de verplichte bijdragen. Dit is intussen gedaald tot 444 miljoen frank (raming 2001). De minister wenst te vermijden dat deze bedragen als gevolg van gerechtelijke procedures zouden worden teruggevorderd. Een gelijkaardige procedure is toegepast naar aanleiding van procedures bij het Arbitragehof in verband met inningen door het Instituut voor Veterinaire Keuring (IVK).

II. Opmerkingen van de leden met antwoord van de minister

De heer *André-Emiel Bogaert*, voorzitter, merkt op dat deze problematiek ook al ter sprake kwam tijdens een werkbezoek van de commissie aan VLAM in 2000. Beleidsmatig gaat hij akkoord met de oplossing die de minister via het programmadecreet voorstelt, maar hij vindt het gevaarlijk om dergelijke ingrepen toe te passen om zich in te dekken tegen bepaalde gerechtelijke procedures.

Momenteel vormen de verplichte bijdragen aan VLAM het onderwerp van twee procedures bij de Raad van State. Deze procedures worden door deze decretale bepaling mogelijk zonder voorwerp. Indien dit echter niet zo is, rijst er een ander probleem. Blijft VLAM in dit geval verantwoordelijk voor de terugbetaling of zou de overheid hierin ook betrokken worden ?

De heer *Didier Ramoudt* is verheugd dat de regering een initiatief heeft genomen om de rechtspositie van de VLAM in deze te versterken. Hij merkt op dat hij reeds bij de oprichting van de VLAM had opgemerkt dat deze bepaling tot problemen zou leiden. De terugvordering van de gecumuleerde bijdragen zou voor de regering een onaangename verrassing betekenen. De spreker hoopt dat dit nu onmogelijk geworden is via dit decreet, maar hij

is er niet van overtuigd. Is er voor de toekomst geen alternatief mogelijk via een andere inning van de bijdragen of zelfs op basis van een ander decreet ?

Mevrouw *Isabel Vertriest* is gewonnen voor de huidige oplossing, aangezien hiermee het probleem voorlopig opgelost is. Een definitieve oplossing zou echter niet alleen betrekking mogen hebben op de juridische basis van VLAM, maar ook op de inhoudelijke werking.

De *minister* repliceert dat de huidige oplossing juridisch correct, maar weinig elegant is : de decretale bevestiging van een uitvoeringsbesluit via een programmadecreet. Een alternatieve oplossing is niet zo eenvoudig. Een alternatief zou een heffing zijn, waarbij de relatie overheid-producent duidelijker zou zijn.

De heer *Frans De Wachter*, directeur algemene zaken van VLAM, voegt eraan toe dat dit in de huidige stand van zaken de beste oplossing is. Elke wetgevende akte is echter betwistbaar en bovendien lost deze bepaling de vraag over de juridische aard van de bijdragen niet op. De Vlaamse overheid moet echter niet vrezen op deze manier verantwoordelijk te worden gesteld voor terugbetalingen, omdat de bijdragen door VLAM geïnd, beheerd en uitgegeven worden. Eventuele recuperatievragen zullen dan ook bij VLAM terecht komen.

De *minister* merkt echter op dat men een onderscheid moet maken tussen de instantie die de hoogte van de bijdrage bepaalt, de instantie die int en de instantie die ontvangt. Eventueel is er nog een vierde instantie die politieel optreedt tegen wanbetalers. Door dit artikel legt het Vlaams Parlement vast welk bedrag betaald moet worden. Wie int, speelt geen rol ; zo worden de milieuheffingen geïnd door het privé-bedrijf Cipal. Aangezien de geïnde bedragen in de kas van VLAM terecht komen, is het logisch te veronderstellen dat VLAM ook moet instaan voor eventuele teruggave. Het is echter de Vlaamse overheid die de hoogte van de bijdragen bepaalt en ook verantwoordelijk is voor de vordering van de bijdragen.

III. Stemming

Artikel 16 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

Artikel 51 (Hoofdstuk XIX – Slotbepalingen) wordt aangenomen met 8 stemmen bij 7 onthoudingen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Gisèle
GARDEYN-DEBEVER

André-Emiel
BOGAERT
